

Βιβλίο

του Σπύρου Γιαννακόπουλου

Ευτυχώς, ο Neil Gaiman γράφει βιβλία!

Ένας μπαμπάς κάνει τα πάντα προκειμένου να φέρει το γάλα στα παιδιά του. Τα βάζει με θεούς και δαιμονες, με εξωγήινους και αιμοδιψείς ιθαγενείς και ό,τι άλλο κατεβάσει η κεφάλα του μεγάλου παραμυθά Neil Gaiman, μια κεφάλα που είναι αστείρευτη πηγή φαντασίας.

Ο Βρετανός Neil Gaiman, αυτός ο μεγάλος σύγχρονος παραμυθάς, ένας απόγονος των

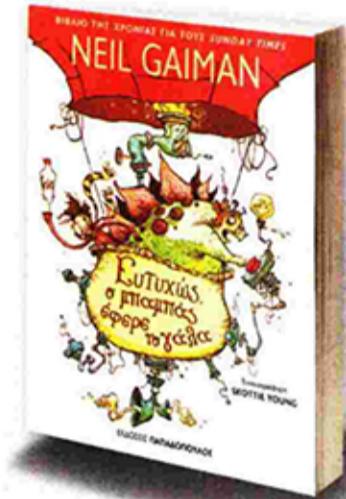
θρύλων της λογοτεχνίας του φανταστικού, πριν από χρόνια, το 1997, είχε γράψει ένα παραμύθι με τίτλο «The day I swapped my dad for two goldfish» («Την ημέρα που αντάλλαξα τον μπαμπά μου με δύο χρυσόφαρα»). Πρόκειται για ένα πολύ όμορφο παραμύθι, εξαιρετικά εικονογραφημένο από τον ευρηματικό Dave McKean, όπου, όπως λέει και ο τίτλος, ένας γιος ανταλλάσσει τον μπαμπά του με δύο χρυσόφαρα και ο μπαμπάς, απόλυτα αιφοισιωμένος στην εφιμερίδα του, δεν αντιδρά καθόλου, δεν καταλαβαίνει τίποτα. Το παραμύθι, αν και

κοροϊδεύει λιγάκι τους μπαμπάδες, που καμιά φορά μπορεί να τύχει να είναι στον... κόσμο τους, έγινε επιτυχία. Όμως ο Gaiman ένιωθε τύφεις. Δεν είναι όλοι οι μπαμπάδες έτοι! Κι έγραψε ένα άλλο παραμύθι, με έναν άλλο μπαμπά.

Στο «Ευτυχώς, ο μπαμπάς έφερε το γάλα», το γάλα στο ψυγείο τελειώνει και τα παιδιά δεν έχουν για τα δημητριακά τους. Τότε ο μπαμπάς αναλαμβάνει δράση. Όμως το να φέρει το γάλα στο σπίτι αποδεικνύεται δύσκολο και επικίνδυνο. Συνταξείδεύοντας με ένα στεγόσαυρο και έναν λαμπρό επιστήμονα που έχει κατασκευάσει ένα αερόστατο το οποίο ταξιδεύει στο χώρο και το χρόνο, αναγκάζεται να τα βάλει με γλιτσερούς πράσινους και κακόγουστους εξωγήινους

που θέλουν να κατακτήσουν τη Γη, με ένα τσούρμο μοχθηρούς πειρατές του 18ου αιώνα, με ιθαγενείς που θέλουν να τον θυσιάσουν στον θέρο ενός πιραιτείου και με βγουικόλακες (κάτι σαν τους βρικόλακες), ενώ κάπου συναντά και πόνι.

Το παραμύθι είναι γραμμένο με τρέλα και φαντασία, με πολλή φαντασία. Ο Neil Gaiman τα μπερδεύει όλα, τα κάνει κουλουράκατα και, εκεί που λες ότι πάει, τελείωσε, όλα καταλήγουν άδοξα και το σύμπαν θα καταστραφεί, τα ξεμπερδεύει με τρόπο πανέξυπνο. Τα παιδιά μπορούν να πιουν το γάλα τους και εσύ, για ακόμη μία φορά, υποκλίνεσαι στο μεγαλείο του παραμυθά Gaiman.

Neil Gaiman, εικον. Skottie Young, μπφρ. Φίλιππος Μανδηλάρης, εκδόσεις Παπαδόπουλος

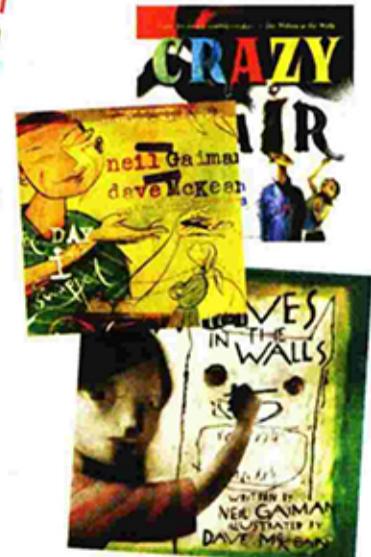
Διαβάστε επίσης

«The Day I Swapped my dad for two goldfish»

Κατά κάποιον τρόπο ο πρόγγελος του «Ευτυχώς, ο μπαμπάς έφερε το γάλα». Στο ίδιο ύφος είναι τα παραμύθια «Wolves in the Walls» και «Crazy Hair», και τα τρία

εικονογραφημένα με έναν σκοτεινό τρόπο από τον Βρετανό Dave McKean, τον οπαντικότερο και διοχρονικότερο συνεργάτη του Neil Gaiman, με το κείμενό του να βρίσκουν ιδιονίκη απεικόνιση στα σχέδια και στις ζωγραφίες του.

Τα τρία παραμύθια, που συμπληρώνουν μια άτυπη τρίλογια, δεν έχουν μεταφραστεί στα Ελληνικά, αλλά τα Αγγλικά τους δε θα σας δυσκολέψουν.

στο Διαδίκτυο

skottieyoung.com Την εικονογράφηση του «Ευτυχώς, ο μπαμπάς έφερε το γάλα» έχει κάνει ο Βρετανός κορίστας και εικονογράφος Skottie Young. Και είναι μια εικονογράφηση παιχνιδιάρικη, όπου τα σχέδια δένουν αρμονικά με το κείμενο του Gaiman και απογειώνουν την αιφήγηση.

